

REVERENDISSIMO AC NOBILISSIMO D. DOMINO HIERONYMO
DE HENNEQVIN SVESSIONENSI EPISCOPO, FRANCISCVS LESPICIER. Εὐτυχίας.



ANTO olim in Iuliam Drusillam affectu Caligulam extitisse ferunt (Præsul amplissime) ut infantem adhuc per omnium dearum templa circumforens, Minervæ gremio imposuerit, alendamque commendarit. En ego alterum ingenij foetum parturio, dum hocce postremum iactantæ certamen meditor. Nec non- Grande aliquid quod pulmo animæ prælargus anhelet, Quem in lucem edere præcipitis fuisset audaciæ crimen, non aduocato prius aliquo Numine, cuius afflatu alioqui imbecillis & languidus nouo fortitudinis incremento reficeretur, in quo mihi censendo Numine dum dubius hererem, non aliud certè mihi occurrit præsentius atque fauentius quam tua fauentia illa, quippe quam mihi fore sperem instar Homericæ Palladis quæ suum Vlysses licet πολὺ θυμῶν, tamen aliquando παῖ θυμῶν protegit, tuetur, excitat. Sub istius tuæ fauentiæ seu Deæ alicuius mihi amicissimæ cur districtos Antagonistarum mucrones reformidem non video. Quid enim optatius mihi contingere posset quàm huius concertationis per Cardinalem olim institutæ vexilla mea explicare sub numine & nomine Præsulis qui inter cœcimos Galliæ nostræ antistites cum generis nobilitate, tum singulari virtute sic emines Vt pura nocturno renidet Luna mari, Gnidiusque Gyges.

At enim hac etiam parte forsitan pecco, nempe rei fidens, quam nullis vnquam meritis deuinxi, Esto. Non ideo minus me tibi acceptum fore autumavi, quippe cum viderem ingenij tui mansuetudinem, & propensum in litteratos studium, illico percussit animum te unicum fore inter plurimos qui lucem huic tenui & per se obscuræ tabellæ illâ radianti luce afferres, quâ fulgurant vibratius Mystarum mentes dum labiis scientiam ostentant, in corde pietatem fouent. Obstrepet hîc, sat scio, Trophonijs quidam, mēq; temeritatis aget, quòd te à rebus serijs in hanc Iatricorum palestram euocem, si quidem verum istud est, muscas ab Aquila non cerni. Quid facerem? Vt prisci Magnetes populi suas primitias Chironi Deo offerre solebant; Sic ego Chironis alumnus hasce meas Iatricas exuijs augustissimis tuorum honorum aris consecrandas esse sanctius duxi. Leue quidem munus, sed genio tuo non ingratum futurum, si eo apud te loco fuerit, quo esse debent, quæ ab optima voluntate proficiuntur, tecumq; reputaueris complures, etiam si amplissima proferant, plura tamen multo sibi relinquere: qui ipsum se tradit, reliqui sibi facit nihil: & fuerint hæ αὐτ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες.

VALE.



AD CARDINALITIAM
QVAESTIO MEDICA,

MATVTINIS DISPUTATIONIBVS AGITANDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE
Iouis 29. Martij Magistro Ioanne le Mercier Doctore Medico, Moderatore prudentissimo.

An in Pleuritide exquista Phlebotomia Catharsi securior?

445
NATVRA vt hominem (nobilissimum diuinitatis suae *κατασκευασμένης*) ceteris animantibus praestantiorē atq; perfectiorē produxit, eò etiam pluribus & grauioribus morbis obnoxium reddit; hinc morborum corpus humanum infestantium, alij simularium temperiem, quidam dissimularium conformationem, aliqui ambarum partium vnionem labefactant ac dissoluunt, qui si tardo celerive motu cientur, inde morbi longi, & ijs celeres oppositi profiliunt: Acuti quidem qui celeriter & cum vehemētiā suā tempora percurrunt, vt febres continuæ ex biliosis humoribus ortæ, quæ essentialēs, vel symptomaticæ, hæc vt *πυρετώδης, λυμφοειδής* viscerum calidis affectibus succedunt, illæ humores calore aduentitio obfessos, & ab eo putredinis labe vitiatos comitantur.

FEBRES continuæ quæ *καταρρεσμένης* huiusmodi periodum absoluunt, acutæ nominantur, adeo vt omnes affectus, quos huiusmodi febres consequuntur iure & merito, inter acutos annumerari possint; vnde nec à ratione alienum erit hoc nomine & titulo Pleuritidem (quæ *εξυπερμαυδής* minus corripit solent) insignire, quæ cum ex membrana costas succingentis inflammatione, non intemperiem tantum calidam, sed & tumorem præternaturam designante (qui non à flatu, sed à tenui feruenteque humore fouetur) ortum ducat, necessariò & febrem continuam sibi adiunctam habet, cuius signum *παύσησθαι* illa censetur, cum pungenti dolore, frequenti & difficili respiratione, tussis, necnon pulsu duro, & ferratili.

IOTAM Pleuritidis historiam quatuor vniuersalia tempora discriminant, à perito & prudenti medico diligenter & exactè consideranda, quod plurimum ad artis vsum conferant, quæ hac methodo inuestigari atque dignosci facili cum negotio possunt: Nam si nullum emititur sputum & tussis sicca ægrum discruciat, aut saltem quid aquosum & concoctionis expers eiecit, principium morbi esse iudicabit; Augmentum verò si pauca admodum sputa, sed cocta è pectore educantur; *Ακμὴ* seu vigorem (qui licet sæpe *εξυψηλός*, huius tamen notitia ad victus rationem recte instituendam magnopere conducit) si exquisitè cocta & multa esse comperiat; Declinationis denique certum & euidens erit *παραμυχία*; si coctionem ita perfectè elaboratam esse conspiciat, vt morbificæ materiæ cumulus minuat, omnisque doloris sensus mitigetur.

NON minoris erit emolumenti solerti mentis indagatone perscrutari quæ morbi solutionem cum aliqua salutis fiducia, aut periculum indicant & præfagiunt; Ac salutis quidem non leue argumentum nobis suggerent atque suppeditabunt, si lenis & parua *φλεγμονή* cum tenui & calido humore *πυρετώδης* obfideat, si expultrix *δυσάμικτος* & *αλλοιωτική* integræ & validæ dominantur, si non insignes in respiratione, pulsu, alijsq; actionibus mutationes innotescant ac vergeant, si humor citò & facile excernatur, aut vacuantibus remedijs cedat. At verò si hæc omnia longè secus contingant, aut humor in dextram thoracis partem irruat, vel valdè *αίματωδής* excreatio appareat, aut *σπυγίς* vel *σπυγίον* succedant, detrimentum non mediocriter minantur, quamvis aliquando *σπυγίον* feliciter superueniat.

CVM itaque *πυρετώδης* ex inflammatione generationis suæ primordia nanciscatur, operæpretium videtur quàm citò huius incendium refrænare atque *πυρετώδης* exhaurire, quod tutius per *φλεβοτομίαν* quàm per *καθάρσιν* præstabitur; hæc enim cum nihil è parte affecta educat, tùm malignâ & deleteriâ catharticonum qualitate corpus ita lædit ac commouet, vt Naturam ab opere suo auocet & distrahat. At venæ sectio cautè & prudenter *κατὰ τὴν* celebrata, materiam infestantem vacuat, Naturam exonerat, dolores lenit, calorēque febrilem sic extinguit, vt breui temporis spatio sapius hunc affectum soluat, aliàs si negligatur aut differatur, poterit in *σπυγίον* commutari vel tandem in *εμπύημα* degenerare.

Ergo in Pleuritide exquista Phlebotomia Catharsi securior.

